

CARTA DOMINICAL

14 DE JUNY DE 2020

RESSÒ DE LA PARAULA

Oportunitat de creixement

“Les crisis poden esdevenir oportunitats de creixement”. Així pensen persones assenyades, que ens donen bons consells. Els cristians i la tradició jueva, no necessitem que se'ns recordi aquesta gran veritat: al llarg de tota la Història de la Salvació, durant segles, el Senyor ens ha anat educant d'aquesta manera.

Ens sentim cridats a ser constructors del futur, això sí, comptant amb el Senyor. Ens imaginem que som arquitectes d'una nova societat. És exagerat. Però, vulguem o no, el demà és a les nostres mans.

En el sector de la construcció és coneguda la qüestió de si és millor, més ràpid i barat, enderrocar i construir de nou o reformar l'antic. Naturalment, tot dependrà de l'estat en què es trobi l'edifici vell i del resultat que es desitgi obtenir.

Però la paràbola ve a tomb, perquè aquesta és precisament la qüestió que avui se'ns planteja. La crisi que vivim no és només sanitària, sinó també social i econòmica i va acompanyada per conflictes polítics que no semblen afavorir una solució ràpida i eficaç. ¿És qüestió per tant de realitzar algunes reformes de detall, o cal anar més a fons? ¿N'hi ha prou amb introduir noves lleis i protocols o hem de plantejar-nos qüestions més serioses, com ara quin sentit té l'economia i la política, quin és l'objectiu de la nostra convivència, què es desitja aconseguir amb el progrés tècnic, quins valors hem d'aconseguir i quins tenen prioritat, on queden la dignitat, la justícia social, la família, i moltes altres qüestions...? És com aprofundir en els fonaments de l'edifici. Les esquerdes, la deterioració de l'edifici es deuen generalment a problemes seriosos dels fonaments. Encara que no se solen abordar perquè estan amagats o, simplement perquè no se sap o no es vol entrar en problemes de “fonament”.

Alguns, que viuen només de la imatge, creuen que amb quatre retocs a la façana tot se soluciona. És un engany. Ja sabem que no podem començar absolutament de zero. Però sí que podem almenys revisar els fonaments!

El diagnòstic de la crisi ha de detectar els problemes que hi ha en els fonaments. Han de ser reformulats, reafirmats, i tractats obertament. Posem alguns exemples:

- Les mesures econòmiques per a sortir de la crisi no poden ser solament tècniques, sinó sobretot polítiques. I les polítiques han de manifestar quin sentit té per a elles el diner, el progrés, la riquesa en general. En definitiva, que diguin què té la prioritat, si la productivitat o la igualtat social: que reconeguim les raons per les quals s'opta per l'un o l'altre d'aquests extrems.

- Les lleis educatives han de basar-se en principis fonamentals, no sols sobre els mitjans, sinó sobre el sentit de la mateixa educació, el dret fonamental a exercir-la, el paper subsidiari de l'Estat, el model d'humanitat que es desitja transmetre a les noves generacions, etc.

- Les reformes sanitàries han de fundar-se sobre el deure (dret) del poder polític, al qual s'han de demanar responsabilitats i reconèixer els seus assoliments, o cal comptar amb una mena de responsabilitat compartida.

Així podem repassar tots els aspectes bàsics d'una autèntica reforma social. Es veu que en tots i cadascun d'ells hi ha fonaments que hem de revisar. En una democràcia constantment s'ha de parlar d'això. Aquí la fe cristiana vol tenir la seva veu: la Doctrina Social de l'Església, o aplicació de l'Evangelí de Jesucrist a la vida social, no tindria sentit si no fos la nostra orientació i guia.

† Agustí Cortés Soriano
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat